

МИСТЕЦТВОЗНАВЧИЙ ПОШУК

УДК 75.051.071.1-053.6(477.64-25)(045)

Ганна **Лисенко**

аспірант кафедри теорії і історії мистецтв
Харківської державної академії дизайну та мистецтв
<https://orcid.org/0000-0003-3781-5572>

Становлення творчої індивідуальності молодих живописців Запоріжжя

Анотація. У статті розглядається творчий шлях живописців молодшого покоління Запорізької організації Національної спілки художників України, аналізуються особливості їхньої творчості, витоки творчого методу, новітні тенденції їхньої техніки живопису, розглядається їхній внесок у художнє життя Запоріжжя.

Дослідження творчості художників молодшого покоління Запорізької організації Національної спілки художників показує, що, хоча вони йдуть різними творчими шляхами, створюючи власну образну мову, об'єднує їх палкий інтерес до живої природи, до розкриття її внутрішнього філософського змісту в зовнішніх формах, висока професійна майстерність, постійна творча активність.

Владислав Баранник – художник-дослідник. Йому цікаве життя в усіх його проявах і пізнання себе через процес відображення, а його творчості властиві імпресіоністичне зображення природи в її різноманітті, експресивна творча манера.

Віру Устянську вважаємо художником-експериментатором, оскільки її творчості притаманний постійний пошук нових образів, художніх засобів і прийомів. Творчий метод художниці ґрунтується на реалізмі – написання роботи з природи, правдиве відображення життя, пластичне та колористичне багатство робіт. Синтез декоративного і реалістичного живопису, створення складного, вишуканого колориту, звернення до сакральних, фольклорних і міфологічних мотивів, філософська заглибленість характерні для творчості Наталії Дерев'яноко.

Ключові слова: станковий живопис, художники Запоріжжя, творчий метод, образ природи, мистецьке життя.

Постановка проблеми. Станковий живопис у Запоріжжі після проголошення незалежності переживав нелегкі часи через важкі соціально-політичні та світоглядні зміни, які повністю змінили художній процес регіону. Перехід від замовної форми роботи художнього фонду до вільного, але несформованого художнього ринку, зникнення ідеологічного тиску, проголошення повної творчої свободи спричинили кризу мистецького процесу. Відтак станковий живопис залишався всі ці роки справою небагатьох художників-ентузіастів, навіть фанатичних прихильників своєї справи. Сьогодні продовжують працювати в цьому виді мистецтва знані запорізькі художники – А. Якимець, А. Івченко, Г. Карадуманов, А. Кіргеев, Б. Чудновський, Н. Луценко, Н. Коробова, Г. Салегіна, А. Тарабанов, В. Кругляк та багато інших, а в мистецький процес поступово входять молоді творчі особистості.

Серед молодшого покоління запорізьких художників за останні 3–4 роки активно проявили себе Владислав Баранник, Віра Устянська та Наталія Дерев'яноко – художники з власним баченням та індивідуальним стилем, які ведуть насичене творче життя та активну виставкову діяльність. Вони йдуть різними творчими шляхами, але мають спільні риси: звернення до живої природи та уважне ставлення до найменших її деталей, тонка спостережливність, сміливість композиційного та колористичного вирішення, філософський погляд на світ, що знаходить своє відображення у творах станкового живопису.

Мистецький критик Віра Вайсберг зазначає: «Найвищий рівень, легкість у поводженні зі складним матеріалом – олією – це саме те, що сьогодні вигідно відрізняє Україну, і, мабуть, взагалі пострадянський простір – збереглася безперервна – від учителя до учня – традиція олійного живопису... Сьогодні, як і слід було очікувати, інтерес і повага до цієї універсальної і вічної техніки повертаються. І ті українські майстри, що зберегли їй вірність протягом усього життя, виявляються в надзвичайно вигідному становищі та займають гідне місце в мистецтві» [1].

Актуальність статті зумовлена тим, що особливості мистецького процесу в регіонах України

потребують дослідження та введення у науковий простір нового фактологічного матеріалу задля виявлення цілісної картини тенденцій розвитку сучасної національної школи мистецтва.

Мета статті – розкрити новітні тенденції у творчості молодшого покоління запорізьких мистців, витоків і особливостей творчого методу, виявлення їхнього внеску в художнє життя регіону.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Участь у виставках і мистецьких подіях запорізьких художників В. Баранника, В. Устянської та Н. Дерев'яно висвітлювалася у регіональній пресі [2–5; 8; 9]. Спільну виставку митців Запоріжжя «Мальовничі квіти» висвітлювало інтернет-видання «Запорізька правда» [12], персональна виставка В. Устянської «Пори року» привернула увагу інтернет-видання «Індустріальне Запоріжжя» [5], а творчий доробок В. Баранника, представлений на персональній виставці «Барви життя», репрезентувало інтернет-видання «Press-center. News journal» [2]. Утім, зазначимо, що аналіз їхньої творчості й публікації у наукових виданнях відсутні.

Вклад основного матеріалу. Становлення мистця Владислава Баранника (нар. 1972) починалось у художній студії будинку культури «Металург» під керівництвом викладача В. Протоєрескула у 1986–1987 рр., де навчання ґрунтувалося на засадах методу соцреалізму. Звичною практикою для студійців був вихід на пленер на о. Хортицю, де вони мали змогу працювати поруч з викладачем. Наступним етапом стало навчання у художньому училищі м. Павлово Новгородської обл. під керівництвом А. Мавричева, В. Михайличева, А. Приказчикова, де майбутній художник вивчав ювелірну справу.

Розвиток В. Баранника саме як живописця відбувався в процесі пленерної роботи. Найвагоміше місце у його творчості нині займає жанр пейзажу, в якому митець відображає насичені сонячним світлом і барвами краєвиди Криму, вологий повітряний серпанок Седнева, мальовничу природу Тростянца, пейзажі рідного Запоріжжя.

Витоки живописного бачення мистця сягають корінням кримської пейзажної школи другої половини ХХ ст., визначними діячами якої були Федір Захаров, Валентин Бернадський, Петро Столяренко та ін. Подібно до Ф. Захарова, для В. Баранника «...пейзаж, а саме кримський пейзаж, став основним жанром. Пейзаж відкривав безмежні можливості не тільки для пізнання нової для

художника кримської природи, але й дозволяв знайти себе, свою творчу індивідуальність, своє образне бачення...» [6, с. 36].

Художник багато разів відвідував засновану в Гурзуфі пленерну творчу базу, на яку з'їжджалися мистці з України, Росії та інших країн. Працюючи поруч, художники з різних осередків впливали на творчість один одного, що зумовлювало взаємне збагачення регіональних шкіл.

Творчість В. Баранника набула нового змісту та звучання після його знайомства в Криму 2009 р. з петербурзьким художником Рашидом Адгамовим. Художники працювали поруч, створюючи яскраві, насичені сонячним світлом і повітрям образи кримської природи.

Владислава Баранника можна назвати художником-дослідником. Йому цікаве життя у всіх його проявах і пізнання себе через процес його відображення. Художник надихається змінами в природі, пов'язаними з різними порами року, тонкими нюансами дня і ночі. Його творчість виражає схвильованість від природи, тонку спостережливість, гостроту почуттів. Пристрасний темперамент художника проявляється в експресивному відтворенні вражень і почуттів від натури на полотні. Надаючи перевагу зображенню кольору та світла, митець водночас прагне передати власне бачення. Звідси походить різноманітність форм, фактур, ритму мазків.

У роботі «Море» (2012) настрої бурхливого моря створюється завдяки грі кольору та світла, за допомогою експресивної манери письма. «Вібруючий» мазок створює ритм хвиль, передає відчуття їхнього руху. Художник застосовує в першому прописуванні лесирувальні шари прозорої фарби, а в наступній – пастозні мазки, що накладені вільно, на певній відстані один від одного, що дає відчуття глибини, об'ємності морських хвиль.

Імпресіоністичний метод роботи є головним творчим методом художника, який намагається писати картину, користуючись першими враженнями, не виправляючи, одразу закладаючи головні кольорові та тонові співвідношення. Це дає можливість зберігати свіжість і живописність роботи, правдиво передавати перші враження та відчуття від натури. Однак такий метод роботи вимагає від художника сконцентрованості, відсторонення від усього, що заважає творчості.

У роботі «Парк у Місхорі» (2012) художник відтворює світлові та колірні ефекти, надаючи

перевагу більш імпресіоністичній манері письма. Ритм мазків у роботі різноманітний, оскільки вони тут є мовою емоцій, вражень і почуттів, що викликані буянням південної природи.

Зазначимо, що кримські етюди допомогли художникові по-новому відчутти рідні місця. У роботі «Дубовий гай» (2013), перенесені на запорізькі краєвиди колір і світло, виражені своєрідною пластикою мазків, дають можливість подивитись на пейзаж очима автора, відчутти схвильованість від споглядання сонячного мотиву. А в хортицькому краєвиді «Осінь-літо» (2017), навпаки, виникає почуття тривожності. Сильний контраст між переднім планом пейзажу, по-літньому освітленим сонцем, і осіннім заднім планом під похмурым небом створює відчутну емоційну напругу.

Трапляється, що роботи В. Баранника потрапляють на виставку, не встигнувши повністю висохнути, оскільки творча реакція митця на сьогодення швидша, ніж технологічні можливості олійного живопису. Вхопити та відобразити мить, що швидко минає, передати її на полотні через власні переживання, життєвий досвід і темперамент, знайшовши індивідуальну форму втілення своїх ідей – ось головне у творчій праці художника.

Молода художниця Віра Устянська народилася у Запоріжжі 1988 р. Займатися живописом почала в сім років у дитячій художній студії, куди її привела бабуся. Далі була дитяча художня школа і училище, від 2009 р. В. Устянська навчалась у Харківській державній академії дизайну і мистецтв у портретно-жанровій майстерні під керівництвом професорів В. Чауса та В. Ганоцького. Ще студенткою брала участь у всеукраїнських виставках, мала три персональні виставки, а після закінчення навчання вирішила повернутися до Запоріжжя.

Творчість В. Устянської дуже різноманітна за жанрами та тематикою – міський, ландшафтний та індустріальний пейзажі, натюрморт, портрет, тематична картина. Вона є художником-експериментатором, оскільки творчості притаманний постійний пошук нових образів, художніх засобів і прийомів. Творчий метод художниці ґрунтується на здобутках реалістичної школи – написання роботи з натури, правдиве відображення життя, постійний пошук нового колориту для найбільш вдалого вираження свого задуму через романтичне бачення, а її яскравий творчий темперамент втілюється в індивідуальній манері письма.

Натюрморт – найулюбленіший жанр В. Устян-

ської. У натюрмортах вона намагається виразити свої почуття та емоції; на її полотнах прості побутові речі оживають, набувають нового сенсу й навіть навіюють філософські думки. Твори змушують глядача зупинитися та пильно придивитися до простих життєвих моментів, як у натюрморті «Борщ» (2016), відчутти подих весни, як у натюрморті «Тюльпани на вікні» (2017), яскраве сонячне світло у натюрморті «Літо» (2018) чи створити святковий настрій, як у натюрморті «Свято» (2018).

Пейзажі В. Устянської відрізняються різноманіттю тематики: відображення рідної запорізької природи в кругообігу річного циклу, міського пейзажу в швидкоплинній течії часу.

Значущим є те, що художниця приділяє багато уваги індустріальному пейзажу, який нині є не велими популярним у митців. В інтерв'ю регіональному виданню авторка зазначає, що індустріальні види надихають її своєю потужною енергією та міццю, надають сильні та незабутні враження [5].

Особлива сторінка творчості художниці – це портрети сучасників. Поміж них – галерея портретів робітників «Запоріжсталі», на якій В. Устянська проходила мистецьку практику. Сучасний портрет робітника в інтерпретації художниці – це нетиповий, ідеалізований образ, який був притаманний художньому методу соцреалізму. Це психологічний портрет, що передає індивідуальні характеристики кожного його героя. У роботі «Портрет сталевара» (2013) зображений молодий робітник із втомленим обличчям у короткій момент перепочинку від важкої праці. Робота «Дзвінок» (2013) зображує момент розмови майстра дільниці одного з цехів «Запоріжсталі» по телефону та передає відчуття напруженості, зосередженості на робочому завданні головного героя. Ці образи написані реалістично, передають емоції та почуття їхніх героїв, відображають повагу автора до їхньої праці.

Серед портретів важливе для художниці місце займають портрети доньки. Створена нещодавно картина «Час» (2019) викликає теплі почуття та асоціації з дитинством саме завдяки його маленькій героїні. Зображена на портреті дівчинка щойно повернулася з прогулянки, про що свідчать зображені на картині, немов тільки хвилину назад покладені на підвіконня дитячі речі. Сама постать дитини, зображена у профіль, зміщена вправо до низу, а в центрі картини зображений натюрморт

з квіткою на підвіконні, що створює своєрідний діалог між композиційними елементами картини. Теплий вечірній колорит картини, побудований на контрасті зеленого та рожевого кольору, сніг за вікном, герань на підвіконні надають глядачеві відчуття тепла, затишку, плинності часу.

Ця робота викликає асоціації з портретами доньок Тетяни Яблонської «Оля» (1964), «Гаяне» (1981), «Гаяне чекає» (1982). Так само, як портрети видатної художниці, портрети В. Устянської «...зображують добре знайомих їй людей, проте малюючи кожного з них, художницю цікавила не стільки психологічна глибина та достовірність, скільки пластична виразність образу, де зовнішні та внутрішні особливості портретованих доповнювалися її особистим сприйняттям...» [10, с. 42].

Для художниці характерно виражати свої думки засобами живопису, застосовуючи яскраву, соковиту, свіжу палітру кольорів темперментними рухами пензля. Мисткиня будує форму та площину, влучно накладаючи густі мазки фарби одразу на визначене місце, хоча іноді застосовує і прийом зняття фарби мастихіном до ґрунту залежно від задуму кожної окремої роботи.

Творчість художниці було представлено на восьми персональних і понад тридцяти всеукраїнських і регіональних виставках. Вона є постійною учасницею художніх пленерів і в Україні (зокрема в Запоріжжі), і за її межами, у Польщі. Віра Устянська є активною творчою особистістю не тільки в живописі, а ще й у мистецькому житті міста. Вона активно популяризує мистецтво живопису і в соцмережах, і на майстер-класах, до яких запрошує всіх охочих. У своїх дописах вона розкриває особливості ідей та секрети їхнього втілення на полотні.

Запорізька художниця Наталія Дерев'янка (нар. 1976 р.) почала займатися живописом у дитячій художній школі, де викладав Г. Олійник. Педагог учив робити начерки з натури, що, на думку, художниці добре формувало руку, давало гарний досвід малювання, привчало бачити прекрасне у звичайних речах. Подальше навчання у Львівському художньому училищі створило підґрунтя декоративної стилістики індивідуальної манери художниці, а навчання у Львівській національній академії мистецтв, де художниця вивчала сакральний живопис під керівництвом професорів В. Овсійчука та Р. Василика, розвинуло її індивідуальний творчий почерк. Авторський

стиль мисткині формується у своєрідному сплаві реалістичного живопису, основ якого було набуто в Запоріжжі, та декоративного живопису, яким вона оволоділа у Львівській академії.

Творчість Н. Дерев'янки після закінчення навчання, на нашу думку, слід розподілити на кілька періодів. Перший з них – п'ятирічний період життя та творчої праці в Італії, на який припадає участь художниці в численних колективних і трьох персональних виставках, створення вітражу «Благовіщення» для української церкви у м. Маквіллер (Франція). Це період звернення до сакрального мистецтва, створення у картинах особливого світу, наповненого символічним змістом. Як зазначив професор Львівської національної академії мистецтв Р. Василик, «Східний обряд... зберіг засади, на яких базувалося раннє християнство ще із часів його легалізації. Основною властивістю є заглиблення через зовнішні ознаки сакральної атрибутики у внутрішній зміст Божественної літургії. Тут усе – від найбільшої до найдрібнішої деталей – має виняткове значення. Наша ікона заворює своєю внутрішньою суттю» [7]. Ці ознаки українського сакрального мистецтва виявляла у своїх іконописних роботах і Н. Дерев'янка.

Роботи цього періоду вирізняються декоративним узагальненням, поєднанням традиційного для сакрального мистецтва способу написання людського тіла з яскравими кольорами інших елементів композиції, гладкою фактурою письма, зіставленням статичності та динамічності, застосуванням поталі тощо. У цих роботах художниця віднаходить власний шлях розвитку традицій християнського мистецтва. Образи, що вона створює, мають романтичний ореол, але з глибоким філософським підтекстом, як, наприклад, у роботі «La si chiamer? Donna» (2005), що розповідає біблейську історію створення жінки з ребра Адама.

Наступний етап творчості художниці тісно переплетений з її родинним життям. Народження дітей дало поштовх до створення жанрових робіт на казкову тематику. Спочатку вони виникали на полотні, а далі переходили в ілюстративну форму. Одночасно створювала й інші роботи, стиль яких сама художниця охарактеризувала як «український фолк-модерн». Стилізовані фігури мають продумані зміни пропорційних співвідношень між їх частинами, що додає виразності, створюють «дитячий» образ. У роботах простежується звернення

до народних традицій, історичних і міфологічних образів. Картина «Добрий дарувальник» (2016) відсилає нас до святого Миколая, а в роботі «Дві баби на Хортиці» (2011) проводяться своєрідні паралелі між різними історичними епохами.

Наталія Дерев'янюк працює у жанрах пейзажу, портрету, але найулюбленішим для мисткині є жанр натюрморту, а особливо – зображення квітів. Її натюрморти гармонійні за колоритом, насичені сонячним світлом і дають глядачеві відчуття радості. У цих роботах художниця поєднує складні кольорові та тонові співвідношення на задньому плані та насичені, яскраві кольори переднього плану із застосуванням рельєфного мазка. Натюрморт «Кульбабки» (2017) створений на поєднанні контрастів світла, кольору та фактури мальовничої поверхні. Жовті кульбабки написані рельєфно, насиченим кольором на тлі ненасиченого, складного за відтінками бузкового кольору. Контраст теплого сонячного світла з холодними тінями збільшує емоційний вплив на глядача, створює відчуття сонячного весняного дня, змушує звернути увагу на тонку красу простих, звичних для глядача квітів.

Нині художниця звертається до традицій реалізму, але з елементами стилізації. Сама мисткиня зазначає, що її роботи – це не просто фіксування природи, у них завжди втілена певна, важлива для неї думка. Твори сповнені символів, запозичених у сакральному мистецтві, та наворачтають до філософських роздумів.

Отже, дослідження творчості художників молодшого покоління Запорізького осередку Національної спілки художників показало, що вони йдуть різними творчими шляхами, створюють власну образну мову. Імпресіоністичне зображення природи в її різноманітті, експресивна творча манера письма притаманні В. Бараннику, романтичний реалізм пластичне та колористичне багатство – творам В. Устянської, синтез декоративного та реалістичного живопису, створення складного, вишуканого колориту, звернення до сакральних, фольклорних і міфологічних мотивів, філософська заглибленість характерні для Н. Дерев'янюк. Їх об'єднує палка цікавість до живої природи, до розкриття її внутрішнього філософського змісту в зовнішніх формах, висока професійна майстерність, постійна творча активність тощо. Молоді представники сучасного українського живопису є учасниками мистецьких

проектів, всеукраїнських і зарубіжних пленерів. Їхня діяльність відкриває нові грані мистецтва станкового живопису, створює своєрідний мистецький рух і є частиною загальноукраїнського мистецького процесу.

1. Вайсберг В. Алхимия холста. ART UKRAINE. 2011. URL : <http://artukraine.com.ua/a/alhimiya-holsta/#.XOm3aNQS9ix>. (дата звернення: 10.04.2019).
2. Владимирова В. Персональная выставка «Барви життя» запорожского художника Владислава Баранника. Прес-Центр «News journal». 2017. URL: <https://press-center.news/personalnaja-vystavka-barvi-zhittja/>. (дата звернення: 12.04.2019).
3. Восени природна краса Тростяння збирає художників з усієї України. Депо.Суми. 2016. URL : <https://sumy.depo.ua/rus/sumy/voseni-prirodna-krasa-trostantysya-zbirae-hudozhnikov-z-usieyi-04102016165800>. (дата звернення: 15.04.2019).
4. «Барви Малевича». Ювілейний 15-й пленер стартував в Конотопі. 05447com.ua. 2017. URL : <https://www.05447.com.ua/news/1802844/barvi-malevica-uvilejnij-15-j-plener-startuvav-v-konotopi>. (дата звернення: 11.04.2019).
5. Давиденкова И. В художественном салоне проходит выставка «Времена года». «Індустріалка». 2018. URL : <http://iz.com.ua/zaporoje/zaporozhskaya-hudozhnitsa-pokazala-svoi-dyishashhie-kartinyi>. (дата звернення: 12.04.2019).
6. Золотухина Н. А. Крымские пейзажи Ф.Захарова. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтва*. 2005. №8. С. 35–41.
7. Ключковська І. Роман Василик. Шлях до ікони. URL : <http://www.day.kiev.ua/uk/article/cuspilstvo/roman-vasilik>. (дата звернення: 25.04.2019).
8. Свіцельська Д. Молоді художники презентували запоріжцям «Нову генерацію». Дар'я Свіцельська. Незалежний молодіжний портал «Пороги». 2014. URL : <http://porogy.zp.ua/2014/08/c34b456733ae2056218a8663ff425e07-2/>. (дата звернення: 22.04.2019).
9. Серета В. Сила кольору для гарного настрою. *Запорізька правда*. 2017. 9 листопада. С. 18.
10. Склярєнко Г. Українські художники: з відлиги до Незалежності : у 2 кн. Київ : ArtHuss, 2018. Кн. 1. 280 с. : іл.
11. Устянська В. С. Живопис: художній альбом. Запоріжжя : Привоз принт, 2018. 48 с.: іл.
12. Юрик П. У полоні квітів. Он-лайн газета «За-

порізька правда». 2018. URL : <http://zp-pravda.info/2018/03/16/u-poloni-kvitiv/>. (дата звернення: 11.04.2019).

References

- Vaysberg, V. (2011). Alhimiya holsta [Canvas alchemy]. Art Ukraine. Retrieved from: <http://artukraine.com.ua/a/alhimiya-holsta/#.XOm3aNQ59ix>. [In Ukrainian]
- Vladimirova, V. (2017). Personalnaya vyistavka «Barvy zhyttia» zaporozhskogo khudozhnika Vladislava Barannika [Personal exhibition of Zaporizhzhya artist Vladislav Barannik]. Press centr "News journal". Retrieved from: <https://press-center.news/personalnaja-vystavka-barvi-zhittja/> [In Ukrainian]
- Depo.Sumy (2016). Voseny pryrodna krasa Trostiansia zbyraie khudozhnykiv z usiiei Ukrainy [The natural beauty of Trostianets collects artists from all over Ukraine in the fall]. Retrieved from: <https://sumy.depo.ua/rus/sumy/voseni-prirodna-krasa-trostyantsya-zbirae-hudozhnikiv-z-usiyei-04102016165800>. [In Ukrainian]
- 05447com.ua (2017). «Barvy Malevycha». Yuvileinyi 15-y plener startuvav v Konotopi [«Colors of Malevich». Anniversary 15-year plein air started in Konotop]. Retrieved from: <https://www.05447.com.ua/news/1802844/barvi-malevica-uvilejniy-15-j-plener-startuvav-v-konotopi> [In Ukrainian]
- Davidenkova, I. (2018). V hudozhestvennom salone prohodit vyistavka «Vremena goda» [Art exhibition «Seasons» is held in the art salon]. «Industrialka». Retrieved from: <http://iz.com.ua/zaporoje/zaporozhskaya-hudozhnitsa-pokazala-svoidyishashhie-kartyni>. [In Ukrainian]
- Zolotukhina, N. A. (2005). Krymskie peyzazhi F.Zakharova [Crimean landscapes of F. Zakharov]. Visnyk Kharkivskoi derzhavnoi akademii dyzainu i mystetstv, no.8, pp. 35–41. [In Ukrainian]
- Kliuchkovska, I. (2011). Roman Vasylyk. Shliakh do ikony: [Way to the icon of Roman Vasylyk]. Day.Kyiv.ua. Retrieved from: <https://day.kyiv.ua/uk/article/cuspilstvo/roman-vasilik>. [In Ukrainian]
- Svitselska, D. (2014). Molodi khudozhnyky prezentuvaly zaporizhtsiam «Novu heneratsiiu» [Young artists presented the «New Generation» to residents of Zaporizhzhya]. Independent youth portal «Porohy». Retrieved from: <http://porogy.zp.ua/2014/08/c34b456733ae2056218a8663ff425e07-2/> [In Ukrainian]
- Sereda, V. (2017). Syl'a koloru dl'ia harnoho nastroiu [Color power for a good feeling]. Zaporizka Pravda, vol. November 9th, p. 18. [In Ukrainian]
- Skliarenko, H. (2018). Ukrainski khudozhnyky: z vidlyhy do Nezalezhnosti [Ukrainian artists from the thaw to Independence]. In-t mystetstvovnavstva, folklorystyky ta etnologii im. M. Ryl'skoho NANU ta in. [Institute of Art History, Folklore Studies and Ethnology named after Maxim Ryl'sky of the National Academy of Sciences of Ukraine and others]. Kyiv: ArtHuss. [In Ukrainian]
- Ustianska, V. (2018). Zhyvopys: khudozhnii albom [Art album for painting]. Zaporizhzhia: PRYVOZ PRINT. [In Ukrainian]
- Yuryk, P. (2018). U poloni kvitiv [The charm of flowers]. «Zaporizka Pravda». Retrieved from: <http://zp-pravda.info/2018/03/16/u-poloni-kvitiv/>

ANNOTATION

Hanna Lysenko. The young painters of Zaporizhzhya.

The article considers the creative path of the younger generation of painters of the Zaporizhzhya organization of the National Union of Artists of Ukraine. They are Vladyslav Barannyk, Vira Ustianska, Nataliia Derevianko. The sources of their creative method, the latest trends in their painting technique are analyzed, their contribution to the artistic life of Zaporizhzhya is considered.

A study of the creativity of young artists Zaporizhzhya organization of the National Union of Artists shows that although they follow different creative paths, creating their own figurative language, they are united by their ardent interest in living nature, in revealing its internal philosophical content in external forms, high professional skill, constant creative activity.

Vladyslav Barannyk is an artist-researcher. He is interested in life in all its manifestations and in knowing himself through the process of its reflection, and his work is characterized by an impressionistic image of nature in its diversity, an expressive creative manner.

Vira Ustianska can be called an experimental artist, since she is inherent in the constant search for new images, art means and techniques. The artist's creative method is based on realism. It is painting from life, a true reflection of life, the plastic and coloristic richness of the work.

The synthesis of decorative and realistic painting, the creation of complex, refined color, the appeal to sacred, folklore and mythological motifs, philosophical depth are characteristic of the work of Nataliia Derevianko.

Keywords: easel painting, artists of Zaporizhzhya, creative method, image of nature, artistic life.